

det omfringliggende Land, thi det er Noget, som Erfaringen paa ingen Maade har viist tværtimod! Jeg mener derfor, at ligesom dette Lovforslag, naar det lader Statskassen yde Bidrag, gjør det, fordi det gaar ud fra, at det er en Sag, som om end paa en fjernere Maade har Interesse for hele Landet, at Epidemien holdes borte, saaledes er det ogsaa naturligt, at man ikke paabyrder den enkelte Kjøbstad alle Udgifterne ved den i den herstkende Epidemii, men at Udgifterne i saa Henseende deles af hele det Distrikt, i hvis Interesse det ligger, at Epidemien ikke antager større Dimensioner. Og de økonomiske Betragtninger, som kunne ansøres til Forsvar for den modsatte Ordning, mener jeg ikke kunne komme i Betragtning, for det Første fordi det forekommer mig, at Retfærdighedshensynet her maa gaa forud for det Økonomiske, og dernæst ogsaa fordi jeg i det Hele mener, at man her maa tage sig i Agt for at gjøre det økonomiske Hensyn altså fremherskende, fordi det i mange Tilfælde vilde føre til, hvad jeg før omtalte, at man i urette Tid kniber og unnlader at foretage Ting, hvis Undladelse vil komme til at koste meget Mere alligevel. Det er Hensynet til, hvad der er nødvendigt for at bekæmpe Epidemien, der bør være fremherskende, og ikke Hensynet til, om det koster lidt mere eller lidt mindre. Det vil snart vise sig at være den bedste Økonomi at foretage det, som kræves til at bekæmpe Epidemien, og ikke bryde sig saa meget om det Andet.

Ordføreren (Dam): Jeg skal tillade mig at fremkomme med nogle Mobbemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne fra forstjellige Sider, dels vedrørende Lovforslaget i dets Helhed, dels angaaende de Vædringsforslag, som ere stillede af Flertallet, og dette være særlig rettet til det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds (Beth), navnlig ogsaa fordi jeg nok kan forstaa, at jeg i mine første Udtalelser maaske fattede mig noget for kort. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds var meget misfornøiet dels med de store Bekostninger, som Loven vilde fremkalde, dels med den Myndighed, som de ved Loven indstiftede Sundhedskommisjoner vilde faae. Det ærede Medlem gik endog saa vidt, at han betegnede deres Myndighed som en diktatorisk. Nu vil jeg hertil sige, at er der noget Forhold i Verden, hvor diktatorisk Myndighed, som jeg forresten ikke er en Tilhænger af, kan være tjenlig, er det virkelig i saadanne Forhold, hvor man har med en overordentlig farlig Landfarjot eller epidemisk Sygdom at

gjøre, og derfor mener jeg, at det ikke er saa galt endda, som det ærede Medlem forestiller sig. Jeg maa i ethvert Fald hævde den Paastand i sin Almindelighed, at naar man har en Landfarjot i Landet, skal der en resolut Behandling til, thi det gaar ikke an at overveie og overveie og gjøre mange Omkøb og foreløbige Foranstaltninger, før man kommer til et Resultat, som skal slaa Hovedet paa Sømmet. Det tror jeg, er Noget, som i sin Almindelighed maa erkjendes. Dernæst tror jeg, det maa erkjendes, at de vigtigste Ting, naar man har smittomme Sygdomme i Landet, ere disse to, Isolation eller Skilsmisse mellem Syge og Sunde og Desinfektion. Det kan vist ikke negtes, at noget Saadant kræver Omkostninger, jeg tror nok, at Alle ville erkjende, at det ikke kan undgaaes. Der skal stilles Lokaler til Raadighed under saadanne Forhold, og det er uretteligt, at det er et Indgreb i Ciernes Eiendomsret, men hvorledes vil man kunne ordne dette Forhold anderledes, hvis man da ikke vil gaa til Noget, der bliver meget bekosteligere og dyrere for Kommunerne, nemlig saaledes som det var foreslaet i Lovforslaget, da det første Gang forelaa for Landstinget, at der blev paabudt Opsørelse af Epidemihuse i Kommunerne. For at undgaa denne store Bekostning tror jeg, at man vil finde sig i denne Bekostning, der efter min Mening bliver meget mindre. At noget Saadant skal ske mod fuld Erstatning, er ogsaa et Forslag, som Flertallet har stillet, og det kan, synes det mig, ikke være saa tvivlsomt, om virkelig den fulde Erstatning ogsaa kommer til Stede; jeg vil da i alt Fald udbede mig en nærmere Forklaring af, hvad man saa forlanger for at være betrygget i den Retning. Man kan jo virkelig ikke sige mere end, at det skal være fuld Erstatning. Der er ogsaa talt om, at det ikke var tilfredsstillende med Lovforslagets Overfønskommission, og at det vilde være heldigere, om man havde en Appel til Domstolene. Jeg skal bemærke, at dette Forhold ogsaa har været under Overveielse i Udvalget, navnlig i det tidligere Udvalg, men man kom omsider til det Resultat, at det kunde være tilfredsstillende, naar man fik en Overfønskommission, og Forslaget om en Appel til Domstolene kom saaledes ikke til at gaa igjennem. Hvad nu angaar den alt for store Myndighed, som det ærede Medlem syntes, at Sundhedskommisjonerne fik, vil jeg jeg dog gjøre opmærksom paa, at de vel faae en stor Myndighed, men at der ogsaa er taget Sigte paa, hvad det er for Mænd, der udøve denne Myndighed. Hvis Flertallets Forslag gaar igjennem, faae vi jo en Ordning af denne